



مرکز تحقیقات اسلامی


اصفهان

گامی



عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

A central graphic featuring a large, stylized black oval shape. Inside this oval, the text "كشف الغطاء عن وخامة الغناء" is written in red, bold, Arabic calligraphy. Surrounding the oval are several musical notes and a treble clef, suggesting a musical theme.

كشف الغطاء عن
وخامة الغناء

سید حسین عرب باغی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كشف الغطاء عن و خامه الغناء

نویسنده:

سید حسین عرب باغی ارموی

ناشر چاپی:

مرصاد

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	کشف الغطاء عن و خامه الغناء
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۶	مؤلف
۶	رساله حاضر
۷	[مدخل]
۷	فصل اول در آیات نازله در غناست
۹	فصل دوم در بیان اینکه غنا که صوت لهو است در قرائت قرآن نیز می‌شود
۱۰	فصل سوم در اینکه غنا باعث فقر و نفاق می‌شود و دعاهاى اهل غنا مستجاب نمی‌شود و خداوند با نظر رحمت بر آنها نظر نمی‌کند
۱۲	فصل چهارم در حرمت دف زدن و تار زدن و امثال آنها از آلات لهو و لعب
۱۴	فصل پنجم در حرمت شنیدن غنا و سایر آلات لهو و لعب
۱۶	فصل ششم در عدم ضمان شکستن آلات لهو و لعب
۱۷	درباره مرکز

کشف الغطاء عن وخامه الغناء

مشخصات کتاب

نام کتاب: کشف الغطاء عن وخامه الغناء موضوع: فقه استدلالی نویسنده: ارموی، سید حسین عرب باغی تاریخ وفات مؤلف: ۱۳۶۹ هـ ق زبان: فارسی قطع: وزیری تعداد جلد: ۱ ناشر: نشر مرصاد تاریخ نشر: ۱۴۱۸ هـ ق نوبت چاپ: اول مکان چاپ: قم- ایران شابک: ۹۶۴-۹۰۶۲۷-۵-۰ محقق/مصحح: محسن صادقی ملاحظات: این رساله در جلد دوم کتاب "غنا، موسیقی" چاپ شده است

مقدمه

مؤلف

سید حسین عرب باغی ارموی فرزند سید نصر الله فرزند سید صادق عرب باغی موسوی تبریزی در سالهای آخر سده سیزدهم در تبریز متولد شد. علوم مقدماتی را در ارومیه گذراند و در ۱۳۱۳ ق برای تحصیل به مشهد مقدس رفت. در ۱۳۲۳ ق برای ادامه تحصیلات رهسپار نجف شد و چهار سال در آنجا ماند. سپس به ارومیه بازگشت و بقیه عمر را به اقامه جماعت و سخنرانی و تألیف گذراند. او کتابهای زیادی در موضوعات مختلف به نگارش درآورد. «۱»

مرحوم خانابا مشار ۷۸ عنوان از کتب و رساله‌های چاپ شده او را برشمرده است. «۲»

شیخ آقا بزرگ تهرانی در شرح حال او می‌نویسد:

از سید حسین ارومی تألیفات زیادی به جا مانده است، اما اهل سلیقه و معرفت به خاطر شذوذاتی که در آرای او بود و نظریاتی که موافق روش امامیه نبود، طریقه او را نمی‌پسندیدند. «۳»

حضرت آقای رازی نیز او را از علمای اخباری می‌داند که تألیفات چندی

(۱) رک: نعباء البشر، ج ۲، ص ۶۶۴؛ مؤلفین کتب چاپی فارسی و عربی، ج ۲، ص ۹۰۴.

(۲) مؤلفین کتب چاپی، ج ۲، ص ۹۰۴-۹۰۹.

(۳) نعباء البشر، ج ۲، ص ۶۶۴.

کشف الغطاء عن وخامه الغناء، مقدمه، ص: ۲

در اخبار و احادیث بر طریقه آنان دارد. «۱»

بعضی از تألیفات او اینهاست: قواعد الإسلام، دعائم الإسلام، سیاسه الإسلام، رساله در وجوب نظام وظیفه، أساس الإسلام، الصراط السوی در آداب مفتی و قاضی، ایضاح در طهارت بدن میت مؤمن، منتخب نهج البلاغه.

رسالة حاضر

مؤلف این رساله را در شش فصل ترتیب داده:

- ۱- در آیات نازل در غنا؛ ۲- در بیان اینکه غنا که صوت لهو است، در قرائت قرآن نیز می‌شود؛ ۳- در اینکه غنا باعث فقر می‌شود و دعاهای اهل غنا مستجاب نمی‌شود و ...؛ ۴- در حرمت دف زدن و تار زدن و امثال آنها؛ ۵- در حرمت شنیدن غنا و سایر آلات لهو و لعب؛ ۶- در عدم ضمان شکستن آلات لهو و لعب.

مؤلف در فصل اول به نقل و ترجمه چند آیه که بر اساس روایات در حرمت غنا و لهو و لعب نازل شده پرداخته است. در دیگر فصول فقط به نقل و ترجمه روایات پرداخته و گاهی در ذیل روایات چند کلمه توضیح داده است.

این رساله ضمن مجموعه‌ای شامل دوازده رساله از آثار مؤلف در تهران در سال ۱۳۶۷ ق در ۲۱۲ صفحه به قطع رقعی چاپ شده است. کشف الغطاء در ص ۴۵-۵۷ این مجموعه قرار دارد. ما بر اساس همین چاپ این رساله را تصحیح و مصادر آن را تخریج کردیم.

محسن صادقی

(۱) گنجینه دانشمندان، ج ۵، ص ۸۱۹۷.

کشف الغطاء عن و خامة الغناء، ص: ۱

[مدخل]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة على محمد وآله الطاهرين بدان که در قباحت و عذاب و بد عاقبت بودن غنا و سایر ملامی احادیث بسیار و بلکه آیات چند وارد شده و در آن چند فصل است.

فصل اول در آیات نازل در غناست

در کافی از شحام روایت کرده [که] گفت:

سؤال کردم از امام جعفر صادق علیه السلام از این آیه وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ «۱» (یعنی دور بشوید از گفته‌های زور) فرمود: «قول الزور غناست». «۲»

و نیز در آن از ابو صباح روایت کرده که:

از آن حضرت پرسید از این آیه: لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ «۳» (یعنی از

(۱) حج (۲۲): ۳۰.

(۲) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۵، باب النرد و الشطرنج، ح ۲.

(۳) فرقان (۲۵): ۷۲.

کشف الغطاء عن و خامة الغناء، ص: ۲

صفت مؤمن این است که حاضر نمی‌شود بر قول زور) فرمود:

«غنا است». «۱»

و نیز در آن از محمد بن مسلم روایت کرده که:

از آن حضرت سؤال کردم از آیه وَالدِّينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ «۲» فرمود که «آن غنا است». «۳»

و نیز در آن از همان راوی روایت کرده که:

از امام محمد باقر علیه السلام شنیدم می‌فرمود که «غنا از آن گناهان است که خداوند وعده دوزخ بر آن داده» و این آیه را تلاوت کرد: وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ. «۴»

و نیز در کافی از مهران روایت کرده که:

از امام جعفر صادق علیه السلام شنیدم که می‌فرمود که «غنا از آن گناهان بود که خداوند در آن فرمود:

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لَهْوَ الْحَدِيثِ ...» (۵)

و نیز در آن ابن ابی عمیر از بعض اصحاب خود از امام جعفر صادق علیه السلام روایت نموده که در این آیه وَاجْتَبُوا قَوْلَ الزُّورِ فرمود: «قول زور غنا است». (۶)

و در آن نیز از ابو بصیر روایت کرده که سؤال کردم از آن حضرت از این

(۱) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۱، باب الغناء، ح ۶.

(۲) فرقان (۲۵): ۷۲.

(۳) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۳، باب الغناء، ح ۱۳. این حدیث را محمد بن مسلم و ابو الصباح کنانی هر دو از امام صادق علیه السلام نقل کرده‌اند.

(۴) لقمان (۳۱): ۶؛ الکافی، ج ۶، ص ۴۳۱، باب الغناء، ح ۴.

(۵) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۱، باب الغناء، ح ۵.

(۶) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۶، باب النرد و الشطرنج، ح ۷.

کشف الغطاء عن وخامة الغناء، ص: ۳

آیه قَوْلَ الزُّورِ فرمود: «قول زور غناست». (۱)

و نیز در آن از و شاء روایت کرده که:

شنیدم از امام رضا علیه السلام که سؤال کردند از آن حضرت از غنا، فرمود که: «آن فرمایش خداوند است که وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ ...» (۲)

و نیز در کافی از عبد الاعلی روایت کرده که:

از امام جعفر صادق علیه السلام سؤال کردم از غنا و گفتم که مردمان خیال می‌کنند که رسول الله رخصت داده بر اینکه بگویند «جئناکم جئناکم حیونا حیونا نحیکم».

پس فرمود: «دروغ گفته‌اند به درستی که خداوند فرمود: لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوَاً لَاتَّخَذْنَا مِنْ لَدُنَّا ...» (۳)

و در عیون از ابن ابو عباد روایت کرده که:

سؤال کردم از امام رضا علیه السلام از شنیدن غنا فرمود: از برای اهل حجاز یک رأی است در آن و غنا در جمله باطل و لغو است.

آیا تو نشنیدی که خداوند فرموده: وَإِذْ مَرُّوا بِاللُّغُوِّ مَرُّوا كِرَامًا. (۴)

و در معانی الاخبار از عبد الاعلی روایت کرده که:

از امام جعفر صادق علیه السلام سؤال کردم از این آیه فَاجْتَبُوا

(۱) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۱، باب الغناء، ح ۱.

(۲) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۲، باب الغناء، ح ۸.

(۳) انبیاء (۲۱): ۱۶-۱۸؛ الکافی، ج ۶، ص ۴۳۳، باب الغناء، ح ۱۲.

(۴) عیون أخبار الرضا، ج ۲، ص ۱۲۸، ح ۵.

کشف الغطاء عن وخامه الغناء، ص: ۴

الرَّجْسِ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَبُوا قَوْلَ الزُّورِ؟ فرمود: «رجس من الأوثان شطرنج است و قول زور غناست.» گفتم: این آیه چطور است؟! وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ ... فرمود: «از آن بوده غنا.» (۱)

و در آن از حماد روایت کرده که:

از آن حضرت سؤال کردم از قول زور؟! فرمود: «از آن بوده گفتن أحسنت بر غناکننده.» (۲)

و در مجمع البیان گفته که:

روایت شده از امام محمد باقر و امام جعفر صادق و امام رضا علیهم السلام در این آیه: وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ ... که فرمودند که «از آن بوده غنا.» (۳)

و در تفسیر قمی از هشام روایت کرده در این آیه فَاجْتَبُوا الرَّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَبُوا قَوْلَ الزُّورِ که:

امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که «مراد از «رجس من الأوثان» شطرنج است و «قول زور» غنا بوده.» (۴)

پس این آیات شریفه، بر غنا، لغو و قول زور و لهو الحدیث گفته و از برای لهو الحدیث وعده دوزخ و عذاب مهین داده است و از جمله گناهان کبیره قرار داده و در وخامت و بد عاقبت بودن غنا، بالاتر از این چه می‌شود؟ و در تفسیر این آیات، احادیث بسیار در کتاب مستدرک الوسائل روایت کرده، و

(۱) معانی الأخبار، ص ۳۴۹.

(۲) معانی الأخبار، ص ۳۴۹.

(۳) مجمع البیان، ج ۸، ص ۴۹۰.

(۴) تفسیر القمی، ج ۲، ص ۸۴.

کشف الغطاء عن وخامه الغناء، ص: ۵

مراد از لهو الحدیث و قول الزور و اللغو در این آیات شریفه غنا بوده چنانکه در این احادیث مذکوره و احادیث مستدرک بیان فرموده‌اند. و اگر حضرات امامان اهل بیت بیان نمی‌فرمودند مراد خداوند را در این آیات، پس اهل عربیت و اهل زبان عرب چه می‌دانستند که مراد خداوند از این قول زور و لهو الحدیث و لغو چه بوده؟! زیرا که سؤال کنندگان از این آیات همه اهل لسان بودند، و زبان عرب را خوب می‌دانستند.

پس معلوم شد که دانستن مراد خداوند از آیات قرآن منحصر است بر حضرات اهل بیت رسول صلی الله علیه و آله و سلم بدون شک و مراد از غنا در این احادیث و در غیر از اینها همان خوانندگی و تصنیف خواندن است که در زبان فارسی «سرود و نغمه‌خوانی» می‌گویند که اراذل و اهل دف و طنبور خوانندگی می‌کنند.

فصل دوم در بیان اینکه غنا که صوت لهو است در قرائت قرآن نیز می‌شود

و در کتاب عیون با سند خود از امام رضا از پدران خود از امیر المؤمنین علیهم السلام روایت کرده که:

از رسول الله شنیدم می‌فرمود که «می‌ترسم بر شما از سبک شمردن دین و فروختن حکمها و قطع کردن رحم را و از اخذ کردن قرآن را مزمار، و از اینکه مقدم بکنید یکی را که افضل نباشد در دین.» (۱)

و مراد از مزمار و مزامیر همان غنا کردن و با صوت لهو قرآن خواندن است.

(۱) عیون أخبار الرضا، ج ۲، ص ۵۰، باب ۳۱، ح ۱۴۰.

کشف الغطاء عن وخامة الغناء، ص: ۶

و در تفسیر قمی از ابن عباس روایت کرده در حدیثی که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم در آن فرموده که: از علامات قیامت ضایع کردن نماز و تابع بودن بر شهوات و میل نمودن بر هوای نفس است. و در آن زمان قومی می‌شود که یاد می‌گیرند قرآن را از برای غیر خداوند و اخذ می‌کنند قرآن را مزمار، و می‌شود قومها که علم دین را یاد می‌گیرند از برای غیر خداوند، و بسیار می‌شود اولاد زنا و غنا می‌کنند با قرائت قرآن- تا اینکه فرمود: آنها در آسمانها ارجاس و انجاس نامیده می‌شوند. «۱»

و در این حدیث با وضوح بیان فرمود که در قرآن نیز غنا می‌نمایند؛ یعنی قرآن را با الحان و صوت اهل لهو می‌خوانند.

فصل سوم در اینکه غنا باعث فقر و نفاق می‌شود و دعاهاى اهل غنا مستجاب نمی‌شود و خداوند با نظر رحمت بر آنها نظر نمی‌کند

و در کافی از شحام روایت کرده که امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که: خانه‌ای که در آن غنا شود، از فجایع و مصائب در آن خاطر جمع نمی‌شوند و دعا در آن مستجاب نمی‌گردد و ملائکه بر آن خانه داخل نمی‌شوند. «۲»

(۱) تفسیر القمی، ج ۲، ص ۳۰۳-۳۰۶ ذیل آیه ۱۸ سوره محمد صلی الله علیه و آله و سلم.

(۲) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۳، باب الغناء، ح ۱۵.

کشف الغطاء عن وخامة الغناء، ص: ۷

و در فقیه روایت کرده که: «اجرت مرد و زن غناکننده سحت شده است». «۱»

و در کتاب مقنع گفته که امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که «شر و بدترین صوتها غناست». «۲»

و در خصال از ابن هارون روایت کرده که شنیدم از امام جعفر صادق علیه السلام که می‌فرمود: «غنا باعث نفاق و فقر است». «۳»

و در تفسیر عیاشی از جابر بن عبد الله روایت کرده که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمود:

ابلیس اول کسی بود که غنا و نوحه نمود. زمانی که آدم از آن درخت خورد غنا کرد و زمانی که حوا به زمین آمد نوحه نمود از برای یاد کردن حوا آنچه را که در جنت بوده. «۴»

و نیز عیاشی در آن روایت نمود از حسن گفت:

من طول می‌دادم جلوس را در خلا- تا بشنوم غنا کردن بعض همسایگان را و به حضور امام جعفر صادق علیه السلام وارد شدم، فرمود: «ای حسن! بدرستی که از گوش و از چشم و از قلب سؤال خواهد شد؛ از گوش از آنچه شنیده و از چشم از آنچه دیده و از قلب از آنچه بر آنها اعتقاد کرده. «۵»

(۱) الفقیه، ج ۳، ص ۱۷۲، باب المعایش و المكاسب و الفوائد و الصناعات، ح ۳۶۴۹.

(۲) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۴، باب تحريم الغناء حتى فی القرآن، ح ۱۶ به نقل از المقنع.

(۳) الخصال، ج ۱، ص ۲۳.

(۴) تفسیر العیاشی، ج ۱، ص ۴۰، ح ۲۳.

(۵) تفسیر العیاشی، ج ۲، ص ۲۹۷، ح ۷۴.

کشف الغطاء عن وخامة الغناء، ص: ۸

و مضمون این را در فقه الرضا از آن حضرت روایت کرده. «۱» و در مستدرک از دعائم الإسلام از امام جعفر صادق علیه السّلام روایت نموده که «مجلس غنا همان است که خداوند با نظر رحمت بر آن نظر نمی‌کند و غنا باعث فقر و نفاق می‌شود». «۲» و نیز در آن روایت نمود که:

آن حضرت از حال یکی از اصحاب خود پرسید؟ گفت:

فدایت شوم دیروز فلان شخص به من گذشت و دست مرا گرفت و به خانه خود داخل کرد و در نزد او کنیزی بود که دف می‌زد و غنا می‌کرد و در نزد او بودم تا به شام.

آن حضرت فرمود: «وای بر تو آیا نترسیدی از غضب خداوند که بیاید بر تو که در آن حال بودی و آن مجلسی است که خداوند بر اهل آن نظر نمی‌کند و غنا خبیث‌تر از آنچه است که خداوند خلق کرده و بدترین خلق خداوند بوده و غنا باعث نفاق و فقر است». «۳»

و نیز در آن از آن حضرت روایت کرده که فرمود:

«خانه غنا جایی بود که در آن از مصائب خاطر جمع نمی‌شود و در آن دعا مستجاب نمی‌شود و ملائکه در آن خانه داخل نشود». «۴»

(۱) فقه الرضا، ص ۳۸.

(۲) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۲، باب تحریم الغناء حتی فی القرآن، ح ۱ به نقل از دعائم الإسلام، ج ۲، ص ۲۰۷، ح ۷۵۶.

(۳) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۲، باب تحریم الغناء حتی فی القرآن، ح ۴ به نقل از دعائم الإسلام، ج ۲، ص ۲۰۷، ح ۷۵۹.

(۴) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۳، باب تحریم الغناء حتی فی القرآن، ح ۶ به نقل از دعائم الإسلام، ج ۲، ص ۲۰۷، ح ۷۵۹.

کشف الغطاء عن وخامة الغناء، ص: ۹

و نیز در آن از آن حضرت روایت نموده که:

فرمود به کسی از اصحاب خود که دیروز در کجا بودی؟ آن کس گفت که گمان کردم که آن حضرت شناخته جای مرا. گفتم: فدایت شوم مرور کردم بر فلان شخص و مرا به خانه خودش داخل نمود و کنیز خود را آورد و آن غنا کرد، آن حضرت فرمود: «آیا از خداوند خاطر جمع شدی بر اهل و مال خودت؟ و آن جایی بوده که خداوند بر اهل آن نظر نمی‌کند». «۱»

و از کتاب جعفریات از آن حضرت از پدران خود از امیر المؤمنین علیهم السّلام روایت کرده که «عذاب بر بنی اسرائیل در شبی نازل شد و صبح کردند و چهار صنف را پیدا نکردند: یکی طنبورزن و دیگری غنا کنندگان الخ». «۲» و در دعائم الإسلام از امام محمد باقر علیه السّلام روایت کرده که «غنا می‌رویانند نفاق را در قلب چنانکه نخل طلع را می‌رویاند». «۳»

و در عوالی اللالی روایت نموده که رسول الله فرمود که «غنا نفاق را در قلب می‌رویاند چنانکه آب سبزیجات را می‌رویاند». «۴»

و در جامع الأخبار روایت کرده که آن حضرت فرموده که «غنا واسطة زنا کردن است». «۵»

(۱) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۳، باب تحریم الغناء حتی فی القرآن، ح ۸ به نقل از دعائم الإسلام، ج ۲، ص ۲۰۸، ح ۷۶۴.

(۲) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۴، باب تحریم الغناء حتی فی القرآن، ح ۱۲ از جعفریات، ص ۱۶۹.

(۳) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۳، باب تحریم الغناء حتی فی القرآن، ح ۵ به نقل از دعائم الإسلام، ج ۲، ص ۲۰۸، ح ۷۶۱.

(۴) عوالی اللآلی، ج ۱، ص ۲۴۴، ح ۱۶۹.

(۵) جامع الأخبار، ص ۴۳۳، ح ۱۲۱۲.

کشف الغطاء عن وخامة الغناء، ص: ۱۰

و در آن از ابی اسامه روایت کرده که آن حضرت فرمود:

کسی صوت خود را به غنا بلند نمی‌کند مگر اینکه خداوند دو شیطان را بر دوشهای او برانگیزاند و آنها با پاشنه‌های خودشان به سینه او می‌زنند تا اینکه او ساکت شود. «۱»

و نیز در مستدرک از عوالی اللآلی روایت نموده که:

رسول الله نهی نموده از غنا و خریدن کنیزان غناکننده و فرمود:

«اجرت غنا از جمله سحت است» و اجازه نداده بر غنا مگر در نوحه کردن در فرضی که باطل نگوید. و اذن داده در راندن شتر و در عروسی زمانی که مردان صدای زنان را نشنوند و غناکننده باطل نگوید. «۲»

و نیز در آن روایت نموده که:

آن حضرت نهی فرموده از دف زدن و رقص نمودن و از جمیع لعبها و از حاضر شدن در آن مجالس و گوش دادن بر آنها و اجازه نکرده به دف زدن مگر در عروسی دختر باکره به شرط اینکه مردان در مجلس زنها داخل نشوند. «۳»

فصل چهارم در حرمت دف زدن و تار زدن و امثال آنها از آلات لهو و لعب

و در کافی از ابن جریر روایت کرده که:

(۱) جامع الأخبار، ص ۴۳۳، ح ۱۲۱۳.

(۲) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۵، باب تحریم الغناء حتی فی القرآن، ح ۱۹ به نقل از عوالی اللآلی، ج ۱، ص ۲۶۱، ح ۴۲.

(۳) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۸، باب تحریم استعمال الملاهی، ح ۱۴ به نقل از عوالی اللآلی، ج ۱، ص ۲۶۰، ح ۴۱.

کشف الغطاء عن وخامة الغناء، ص: ۱۱

از امام جعفر صادق علیه السّلام شنیدم که می‌گفت که «شیطانی هست قفندر نام، زمانی که در منزل کسی چهل روز بربط زده شد و مردان در آن داخل شدند، می‌گذارد همان شیطان هر عضو خود را به هر عضو صاحب خانه و بعد از آن نفخ می‌کند. پس او غیرت نمی‌کند بر زن خودش». «۱»

و در حدیث ابی داود است که «حیا از آن کس برداشته می‌شود و پاک نمی‌کند بر آنچه درباره او می‌گویند و در آنچه او می‌گوید». «۲»

و نیز از کلیب روایت نموده که آن حضرت فرمود که: «زدن دف می‌رویانند نفاق را در قلب چنانکه آب می‌رویانند سبزه را». «۳» و از حیب روایت کرده که امام زین العابدین علیه السّلام فرمود که: «خداوند پاک نمی‌کند امتی را که در آنها بربط صداکننده باشد و نوحه مصیبت آورنده شود». «۴»

و از سماعه روایت نموده که امام جعفر صادق علیه السّلام فرمود که:

زمانی که حضرت آدم وفات کرد، ابلیس و قایل به او شماتت کردند و در جایی جمع شدند و آنها آلات دف و طنبور و نای و لهو

و لعب را درست نمودند برای شماتت بر آدم. و هر چه در زمین از امثال آنها باشد که مردم از آنها لذت می‌برند، پس از آنهاست. «۵»

(۱) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۳، باب الغناء، ح ۱۴.

(۲) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۴، باب الغناء، ح ۱۷.

(۳) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۴، باب الغناء، ح ۲۰. در حدیث «ضرب العیدان» آمده است.

(۴) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۴، باب الغناء، ح ۲۱.

(۵) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۱، باب الغناء، ح ۳.

کشف الغطاء عن وقامة الغناء، ص: ۱۲

و از سکونی روایت نموده که آن حضرت فرمود که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرموده که «شما را نهی می‌کنم از رقص و مزار و طبل و دف زدن». «۱»

و نیز در آن از سیاری روایت نموده که از آن حضرت سؤال کردند از اراذل مردمان، فرمود: «آنها شراب‌خور و طنبورزن هستند». «۲»

و شیخ ورام در کتاب خود روایت نموده که آن حضرت فرمود که:

داخل نمی‌شود ملائکه بر خانه‌ای که در آن مست‌کننده باشد و یا دف و یا طنبور و یا نرد باشد. و دعای اهل آن مستجاب نمی‌گردد و برکت از آنها برداشته می‌شود. «۳»

و در مستدرک امثال این احادیث مذکوره را از کتب دیگر نقل کرده که نقل آنها طول دارد. «۴»

و در آن از فقه الرضا روایت نموده که فرمود:

هر که در خانه او طنبور یا عود و یا چیزی از آلات لهو باشد از شطرنج و مثل اینها، چهل روز، پس آن کس مبتلا می‌شود به غضب خداوند. و اگر در آن چهل روز بمیرد پس او فاسق و فاجر مرده و جای او دوزخ است. «۵»

(۱) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۷، باب النرد و الشطرنج، ح ۱۷. در کافی، حدیث این گونه نقل شده: عن أبي عبد الله عليه السلام قال: «نهی رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم عن اللعب بالشطرنج و النرد».

(۲) الخصال، ج ۱، ص ۶۲، ح ۸۹: أنه عليه السلام سئل عن السفلة، فقال: «من يشرب الخمر، و يضرب بالطنبور».

(۳) در تنبیه الخواطر این روایت پیدا نشد. در وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۳۱۵، باب تحریم استعمال المراهی ...، ح ۱۳ نیز این روایت از ورام بن ابی فراس نقل شده است.

(۴) رک: مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۲-۲۲۲، باب تحریم الغناء حتی فی القرآن و باب تحریم استعمال المراهی ... و باب تحریم سماع الغناء و المراهی.

(۵) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۸، باب تحریم استعمال المراهی، ح ۱۰.

کشف الغطاء عن وقامة الغناء، ص: ۱۳

و در آن از راوندی در لب لباب روایت نموده که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که:

«خداوند حرام کرده دف زدن را و شطرنج و مزار و آنچه را که با آن لهو و لعب می‌شود». «۱»

و نیز از آن روایت نموده که آن حضرت فرمود که:

خداوند ما را نهی فرمود از دو صوت احمق فاجر، یک صوت در وقت مصیبت با زدن به صورت و خراشیدن آن و پاره کردن لباس، و صوت دیگر در وقت آمدن نعمت با لهو و لعب با مزامیر. و این هر دو از مزامیر شیطان است. «۲»
و شیخ ابو الفتوح در تفسیر خود از ابو امامه روایت نموده که آن حضرت فرمود:
خداوند مبعوث فرموده مرا برای هدایت مردمان و رحمت بر اهل عالم و امر کرده بر من که محو بکنم مزامیر و آلات لهو و اوتار و اوشان و امورات جاهلیت را- تا اینکه فرمود که: آلات مزامیر و آلات لهو حرام است خرید و فروش و ثمن آنها و تجارت کردن با آنها. «۳»

و در مستدرک نیز از جامع الأخبار روایت کرده که آن حضرت فرمود که:
محشور می‌شود صاحب طنبور در قیامت روی سیاه و در دست طنبوری از آتش و در بالای سرش هفتاد هزار ملائکه و در دست هر یکی عمودی که بر سر و صورت او می‌زنند. و

(۱) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۸، باب تحریم استعمال الملهی، ح ۱۱.
(۲) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۸، باب تحریم استعمال الملهی، ح ۱۲.
(۳) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۹، باب تحریم استعمال الملهی، ح ۱۶ به نقل از تفسیر شیخ ابو الفتوح رازی، ج ۴، ص ۲۶۹.
کشف الغطاء عن و خامة الغناء، ص: ۱۴
محشور می‌شود صاحب غنا از قبر خود کور و کر و گنگ. و محشور می‌گردد زناکار مثل این. و صاحب مزار مثل او و صاحب دف مثل این. «۱»
و از امثال این احادیث زیاد است و نقل همه طول دارد.

فصل پنجم در حرمت شنیدن غنا و سایر آلات لهو و لعب

در مستدرک از دعائم روایت کرده که:
به امام جعفر صادق علیه السلام رسید از قومی که در خانه غناکننده منزل کرده‌اند در کوفه و به ایشان فرمود: «چرا این کار کردید؟» گفتند: ندانستیم و جایی پیدا نکردیم. پس به ایشان فرمود:
«زمانی که این طور شد از جمله کرام بشوید زیرا که خداوند فرموده: وَإِذِ الْمُرُوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا.» «۲»
و نیز از آن حضرت روایت کرده که:
کسی از شنیدن غنا سؤال نمود. پس نهی فرمود از آن و این آیه را تلاوت کرد:
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئَلًا.
و فرمود که:

(۱) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۹، باب تحریم استعمال الملهی، ح ۱۷ به نقل از جامع الاخبار.
(۲) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۲۰، باب تحریم سماع الغناء و الملهی، ح ۱ به نقل از دعائم الإسلام، ج ۲، ص ۲۰۹، ح ۷۶۶.
کشف الغطاء عن و خامة الغناء، ص: ۱۵
از گوش سؤال می‌شود از آنچه می‌شنود و از چشم پرسیده شود آنچه آن را دیده و از قلب سؤال می‌شود از آنچه بر آن اعتقاد نموده. «۱»

و نیز از آن روایت کرده که آن حضرت فرمود:

حلال نیست خرید و فروش غناکننده از غلام و کنیز و شنیدن آن باعث نفاق قلب است و یاد گرفتن آن کفر است. «۲»
و در روضات الجنات از امام رضا علیه السلام روایت کرده که: «شنیدن تار از گناهان کبیره است». «۳»
و در کافی از یاسر از آن حضرت روایت کرده که:

هر که نفس خود را از غنا بازدارد، پس در جنت درختی است که خداوند امر می‌فرماید بر باد که آن را حرکت بدهند و شنیده می‌شود از آن درخت یک صوتی که مثل آن را کسی نشنیده. و هر که نفس خود را از غنا باز نداشته باشد، آن صوت را نمی‌شنود. «۴»

و نیز در کافی از ابن یقظین روایت کرده که امام محمد باقر علیه السلام فرمود:
هر که گوش بدهد به ناطقی، پس به او عبادت نموده. و اگر

(۱) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۲۱، باب تحریم سماع الغناء و الملاهی، ح ۲ به نقل از دعائم الإسلام، ج ۲، ص ۲۱۰، ح ۷۷۰.
(۲) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۲۱، باب تحریم سماع الغناء و الملاهی، ح ۳ به نقل از دعائم الإسلام، ج ۲، ص ۲۰۹، ح ۷۶۷.
(۳) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۲۰، باب تحریم استعمال الملاهی، ح ۱۹ به نقل از روضات، ج ۷، ص ۱۸۷. روضات الجنات
نیز از رساله قبائح الخمر (الذکری) صدر الدین دشتکی نقل کرده است.
(۴) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۴، باب الغناء، ح ۱۹.
کشف الغطاء عن و خامه الغناء، ص: ۱۶

ناطق از خداوند می‌گوید، پس گوش دهنده به خداوند عبادت کرده و اگر از غیر خدا گفته باشد پس به شیطان عبادت نموده. «۱»
و در ارشاد القلوب روایت کرده که رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم فرمود:
ظاهر می‌شود در امت من خسف و قذف. عرض کردند: چه وقت می‌شود اینها؟ فرمود: زمانی که ظاهر شود در میان ایشان آلات لهو و لعب از دف و طنبور و امثال آنها، و زنان غناکننده و مسکرات خورده شود. و سوگند به خداوند هر آینه جمعی از امت من خواب نمایند و صبح کنند در حالتی که میمون و خوک شده‌اند از جهت اینکه حرام را حلال می‌دانند و نگاه دارند زنان غناکننده را و شراب‌خور می‌شوند و ربا می‌خورند و لباس حریر می‌پوشند. «۲»
و فرمود که:

زمانی که امت من بر یازده خصلت عمل نمودند، بلاها بر آنها حلول می‌کند:
زمانی که بیت المال مسلمین در میان بعضی دولت شد، و مال امانت غنیمت گردید، و زکات غرامت شود و مردان اطاعت زنان نمایند و به مادر عصیان کنند و بر دوست احسان نمایند و بر پدرش جفا کند و صداها در مسجدها بلند گردد و بر کسی اکرام کنند از ترس شر او، و رئیس قوم ارذل آنها شود و

(۱) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۴، باب الغناء، ح ۲۴.

(۲) ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۳۹.

کشف الغطاء عن و خامه الغناء، ص: ۱۷

لباس حریر پوشند و زنان غنا کنند و آلات لعب و لهو را نگاهداری نمایند، و مست‌کننده را بخورند، و زنا زیاد شود.
پس منتظر شوید در آن وقت باد سرخ و قذف و مسخ و غلبه دشمن را بر خودتان و مددی نیست برای شما. «۱»

و در کافی از مسعده روایت کرده که:

من در حضور امام جعفر صادق علیه السلام بودم. کسی گفت: پدر و مادرم فدایت شوند که من داخل کنیف می‌شوم و همسایه‌ای دارم و آنها دختران غناکننده دارند که دف و طنبور می‌زنند و من طولانی می‌کنم بودن را در خلا برای شنیدن آنها.

فرمود: «نکن این را»، گفت: به خداوند سوگند که من به نزد آنها نرفته‌ام و صدای آنها را به گوش می‌شنوم؟

آن حضرت فرمود: «آیا نشیدی که خداوند فرمود: إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُلاً. «۲»

گفت: بلی سوگند به خداوند گویا که من این آیه را از کتاب خدا نشنیده بودم از عربی و عجمی و البته عود نمی‌کنم ان شاء الله بر این کار و استغفار می‌کنم به خداوند. حضرت فرمود:

«برخیز و غسل بکن و نماز به جا آور آن قدری که برای تو ظاهر شود، زیرا که در کار بد بزرگی بودی و چقدر بدتر بود حال تو اگر در آن حال مرده بودی. و حمد بکن به خداوند و توبه را سؤال کن از هر چه خداوند آن را مکروه می‌دارد. و

(۱) ارشاد القلوب، ج ۱، ص ۷۱.

(۲) اسراء (۱۷): ۳۸.

کشف الغطاء عن و خامة الغناء، ص: ۱۸

خداوند مکروه نمی‌دارد مگر قبیح را و آن را بگذار به اهل آن و از برای هر چیزی اهل است. «۱»

و در این حدیث قباحت گوش دادن به غنا را بیان فرموده.

فصل ششم در عدم ضمان شکستن آلات لهو و لعب

و در مستدرک از جعفریات از امام جعفر صادق علیه السلام از پدران خود روایت کرده که:

به حضور امیر المؤمنین علیه السلام کسی را آوردند که طنبور و تار شخصی را شکسته بود و آن ادعا را لغو و باطل کرد و آن کس را ضامن نکرد. «۲»

و از رساله قبایح خمر نقل کرده که:

آن حضرت شنید از کسی که او طنبور می‌زد؛ او را منع کرد و طنبور او را شکست و بر او توبه داده و او نیز توبه کرد و فرمود: «آیا می‌دانی که طنبور چه می‌گوید؟».

گفت: نه! بلکه وصی رسول الله می‌داند. فرمود: «می‌گوید که زود باشد که پیشیمان می‌شوی ای صاحب من و زود شود که به دوزخ می‌روی ای زننده من». «۳»

(۱) الکافی، ج ۶، ص ۴۳۲، باب الغناء، ح ۱۰؛ التهذیب، ج ۱، ص ۱۱۶، باب الأغسال المفترضات و المسنونات، ح ۳۰۴؛ الفقیه، ج ۱، ص ۸۰، باب الأغسال، ح ۶.

(۲) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۱۶، باب تحريم استعمال الملاهی، ح ۳.

(۳) مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۲۰، باب تحريم استعمال الملاهی، ح ۲۰ به نقل از روضات الجنات، ج ۷، ص ۱۸۷. صاحب روضات این حدیث را از رساله قبایح الخمر (الذکری) صدر الدین دشتکی نقل کرده است.

کشف الغطاء عن و خامة الغناء، ص: ۱۹

و در احادیث این فصل سیاست بزرگ است، زیرا که اگر بنا شود که کسی آلات و ادوات خواننده و سازنده را بشکند و غرامت و

ضمانت نداشته باشد و در نزد حاکمان ایشان جریمه و عتاب و غرامت و خطاب نشود، البته مردمان دیندار دف و طنبور و تار مطربان بی‌عار را می‌شکنند و از آنها اثری نمی‌ماند و از ترس مردمان باحیا، کسان بدون حیا نمی‌توانند اظهار آلات لهو و لعب نمایند و این همه فسق و فجور و مجالس زشت و قبیح در هر جا پیدا و آشکار نمی‌شود.

و این تار و طنبور باعث چقدر گناه کبیره در هر سال و ماه و هفته و روز و در هر شهر و ولایت می‌شود. و پنجاه سال قبل از این در هر شهری چند مطرب معلوم بوده و در وقت عروسی آنها را پیدا می‌کردند و آن بی‌غیرتها برای اهل مجلس قدری دف و طنبور می‌زدند و آن هم به قدر امکان مخفی می‌شد.

و حالا در این زمان مطربها زیادتر شده‌اند و در اغلب خانه‌ها در شهرها آلات و ادوات غنا و طرب موجود است و اهل آن خانه خود ایشان مطرب و بی‌ادب و بدون حیا و بی‌عار گردیده و مثل مشهور است که اگر کسی حیا نداشته باشد رقص کردن درباره او ثابت است و یک مرتبه حیا و حجاب و آبروی این صنف از مردمان رفته و اکثر زنان و جوانان مطرب شده‌اند. و در زمان سابق اگر به کسی مطرب می‌گفتند بسیار بدش می‌آمد، زیرا که مردمان بی‌حیا و بی‌عار نبودند و به خلاف این زمان که از مطرب بودن حیا نمی‌کنند.

و تمام شد این مختصر در ساعت چهارم از روز چهارم از دهه دوم از ماه سیم از سال چهارم از عشره هفتم از صد چهارم از هزار دوم از هجرت نبوی صلی الله علیه و آله و سلم به دست این احقر فانی حسین بن نصر الله الموسوی و الحمد لله رب العالمین کما هو أهله.

ارموی، سید حسین عرب‌باغی، کشف الغطاء عن وخامه الغناء، در یک جلد، نشر مرصاد، قم - ایران، اول، ۱۴۱۸ ه ق

درباره مرکز

بسم الله الرحمن الرحيم

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی) آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می‌کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می‌دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و

رایانه‌ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزارهای علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیت‌های گسترده مرکز:

الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه

ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و ...

د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزارهای تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه) تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و) راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۰۲۴۰۵۲۴)

ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و ...

ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی:

www.eslamshop.com

تلفن ۰۲۵-۰۲۳-۲۳۵۷۰۲۳ (۰۳۱۱) فکس ۰۲۲-۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور

کاربران (۰۳۱۱)۲۳۳۳۰۴۵

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده ولی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: IR۹۰-۰۱۸۰-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۶۲۱

۵۳-۰۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار

شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلى الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، اما تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می‌دارد و با حجت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی‌گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».



مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گامگاه

WWW



برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

